

8 ще разумѣши. Казува му Петръ: Нѣма да съмъешъ ты мои-тѣ нозѣ до вѣка. Отговори му Іисусъ: Ако тя не омышъ, иѣмашъ дѣлъ съ мене.
 9 Казува му Симонъ Петръ: Господи, не само ио-
 10 зѣ-тѣ ми, но и рѣцѣ-тѣ и главѣ-тѣ: Казува
 му Іисусъ: Омытый-тѣ нѣма потрѣбъ освѣн-
 11 ити нозѣ-тѣ си да омые, но е всички чистъ; и вы
 сте чисти, но не всинца. Защото знаше прѣ-
 датель-тѣ си; за това рече: Не сте всинца вы
 чисти.

12 А като омы нозѣ-тѣ имъ, и си зѣ дрехы-тѣ,
 сѣдишъ пакъ, и рече имъ: Знасте ли що ви сто-
 13 рихъ? Вы мя выкате Учителъ и Господъ; и до-
 14 брѣ казувате, защото съмъ. И тѣй азъ, Господъ
 и Учителъ, ако ви омыхъ нозѣ-тѣ, то и вы
 сте лъжни единъ другому нозѣ-тѣ да смувате.
 15 Защото азъ ви примѣръ дадохъ, да правите и
 16 вы, както азъ направихъ вамъ. Истина, исти-
 17 на ви казувамъ, никой рабъ не е по горенъ отъ
 Господарь-тѣ си, нито посланикъ е по горенъ
 18 отъ оногозъ който го е испратилъ. Това като
 знаете, блажени сте ако го правите. Не казу-
 19 ватъ *това* за всинца ви; азъ знаишъ кои съмъ
 избрали; но за да си сѫде писаніе-то: "Кой-
 то яде хлѣбъ съ мене, дигнѣ противъ мене не-
 20 тѣ-тѣ си." Отъ сега ви казувамъ *това*, доколѣ
 още не е было, та кога ся сѫде да покрива-
 21 те че съмъ азъ. Истина, истина ви казувамъ,
 който пріима когото азъ проводѣ, мене пріима;
 и който пріима мене, пріима тогозъ който
 ми е проводилъ.

22 Това като рече Іисусъ, смути ся духомъ, и
 свидѣтелствува и рече: Истина, истина ви ка-
 зувамъ че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде. То-
 гази ученици-тѣ ся спогледвахѫ помежду си, и
 23 недоумѣвахѫ ся за кого говори? А единъ отъ
 ученици-тѣ когото обичноше Іисусъ бѣше ся о-
 24 блегнѣлъ на скуть-тѣ Іисусовъ. Кивнува му
 Симонъ Петръ да попыта, кой е *тойзи* за кого-
 25 то говори. А той припадна на грѣды-тѣ Іису-
 26 совы и казува му: Господи, кой е? Отговаря